

Ideekonkursi „Kadrioru pargi oranžerii arhitektuurikonkurss“

10.07.2018

ŽÜRII LÕPP-PROTOKOLL

Tallinna Linnaplaneerimise Ametis ruumis 224, 6. juulil 14.00 – 16.00

Protokollis: Jaak – Adam Looveer

Osalejate nimekiri on lisatud eraldi lehel.

Žürii sekretär teeb kokkuvõtte žürii esimesest koosolekust ja annab ülevaate koostatud ekspertarvamustest.

Kadrioru Oranžerii arhitektuurivõistlus lõppes 22. juunil, tähtajaks esitati 14 võistlustööd. Hankekomisjon vaatas läbi kõik pakendid ja kvalifitseerimisdokumendid ning oma 26. juuni otsusega tunnistas kõik osalejad kvalifitseerimise tingimustele vastavaks ning hindamisele kuuluvaks.

Žürii esimene koosolek toimus 29. juunil 2018 Tallinna Linnaplaneerimise Ametis. Läbi vaadati ja analüüsiti kõik esitatud võistlustööd. Kõik ideekavandid tunnistati võistlusülesandele vastavaks ja esitatud materjal piisavalt professionaalseks.

Edasi hindas žürii ideekavandeid lähtuvalt võistluse hindamiskriteeriumidele:

1. Plaanilahenduse selgust, funktsionaalsust ja paindlikkust;
2. Olemasoleva ajaloolise arhitektuurimälestise lossiaedniku hoonete ansambliga arvestamist, selle eripära tunnetust;
3. Arhitektuurse lahenduse kaasaegsust ja uuenduslikkust;
4. Majanduslikult otstarbeka ehitamise (ehitusmaksumuse), energiatõhususe, edasise ülalpidamise kulude jm praktilise eesmärkide arvestamist.

Ideekavandite sisuline analüüs on esitatud protokollis lisana.

Ideekonkursi eesmärgiks on leida Kadrioru pargi ajaloolise lossiaedniku (oranžerii) hoonete kompleksile sobiv kaasaegne arhitektuurne lahendus, miljöösse sobivas mahus ja välisilmega. Kavandatavast Kadrioru pargi oranžeriist peab kujunema terviklikult toimiv aiandikompleks teenistujatele ja ka piiratud osas avalik ruum külastajatele. Võistlusel kaalutakse lahendusi, mis arvestavad Kastellaani Maja ansambli vahetu ümbrusega.

Analüüsi tulemusena valis žürii välja viis tugevamat ideekavandit, mis vastasid kõige paremini hindamiskriteeriumidele ning tegi žürii sekretärile ülesandeks nendele küsida järgmiseks žürii koosolekuks ekspertarvamused ehitusmaksumuse osas ja muinsuskaitse eritingimustele vastavuse osas. Viis väljavalitud tööd olid märgusõnadega – HERBARIA, KULDNOKK, LOORBERIPUU, OAAS JA ÕIEKROON. Ergutuspreemia väärilised ideekavandid otsustati valida järgmisel žürii koosolekul kõigi ideekavandite hulgast uuenduslikkuse aspektist.

Ekspertarvamused.

Ehitusmaksumuse ekspertarvamuse koostas Eelarvestugrupp OÜ, mille esitas žüriile kirjalikult:

Jrk. nr	Võistlustöö nimi	Suletud netopind	Maksumus	Käibemaks 20 %	Summa	Netopinna maksumus/m2 (ilma km)
1	Herbaria	2110	€ 2 719 133,76	€ 543 826,75	€ 3 262 960,51	€ 1 288,69
2	Kuldnokk	2346	€ 2 673 717,12	€ 534 743,42	€ 3 208 460,54	1 139,69 €
3	Loorberipuu	1962	€ 2 492 621,94	€ 498 524,39	€ 2 991 146,33	€ 1 270,45
4	Oaas	2047	€ 2 472 986,25	€ 494 597,25	€ 2 967 583,50	€ 1 208,10
5	Õiekroon	1969	€ 2 537 506,92	€ 507 501,38	€ 3 045 008,30	€ 1 288,73

Ehitushinna võimalik tõus:**Aasta: 2019 2-5%****2020 3-7%****2021 5-10%****Ehitusmaksumuse hinnangu täpsus +/- 25%**

Žürii otsustas, et arvestades ehitusmaksumuse hinnangut vastavad kõik ideekavandid võistlusülesande punktis 10.5 toodud ideekavandi realiseerimise eesmärkhinnale 2 500 000 eurot ilma käibemaksuta.

Ekspertarvamus vastavuse osas muinsuskaitse eritingimustele andis Tallinna Linnaplaneerimise Ameti Muinsuskaitse osakond, mille edastas suuliselt žürii sekretärile. Muinsuskaitse seisukohalt on eelistatud järgmised ideekavandid: HERBARIA, LOORBERIPUU ja ÕIEKROON.

Žürii võttis ekspertarvamused teadmiseks.

Žürii jätkas viie võistlustöö täiendavat hindamist ning puuduste kõrvaldamise võimaluste analüüsimist edasisel projekteerimisel ning selleks ettepanekute tegemist.

Žürii konsensusliku otsuse alusel määrati preemiad järgmiselt:**I preemia saajaks valiti ideekavand märgusõnaga „HERBARIA“****Jagatud II ja III koht määrati ideekavanditele märgusõnadega „LOORBERIPUU“ ja „ÕIEKROON“.**

Eraldi arutas žürii ergutuspreemiate määramist. Selleks vaadati läbi taas kõik võistlustööd. Otsustati ergutuspreemiad anda meeldejäävamatele ja uuenduslikumatele võistlustöödele, mis olid suutnud välja pakkuda mingi erilise vaatenurga ning selle professionaalselt läbi projekteerida, kuid mis realiseerimiseks ei sobinud kas mõnes hindamiskriteeriumi vähese täitmise või žürii üksmeele puudumise tõttu.

Ergutuspreemiad otsustati määrata ideekavanditele märgusõnadega „TAMM“ ja „KAMMELJAS“.

Eriarvamusi ei olnud.

Žürii hindab ideekonkursi kõrgetasemeliseks ja kordaläinuks.

Žürii otsustas, et võitjate väljakuulutamise saaks toimuda 22. juulil Kadrioru pargi 300 juubeli ürituse raames. Ain Järve täpsustab üksikasju ja korraldab võistlustööde esitluseks vajalikud tingimused.

Žürii tegi I preemia saanud võidutöö projekteerimiseks järgmised ettepanekud;

1. Edasi töötada hoone läbipaistvusega, eelkõige tehniliste ruumide ja töökodade osas, mis vajavad rohkem privaatsust.
2. Kaaluda võib vajadusel võimalik lae lahenduse asendamist ökonoomsema lahendusega.
3. Tööruumide ja garaaži plokki peaks käsitlema terviklikult sh fassaadi. Kaaluda kaarpindadega fassaadi asendamist lihtsama ja ajas vastupidavama lahendusega. Kaarpindadega fassaadi vastupidavus ilmastikuoludele on eeldatavalt suhteliselt väike.

Lisa 1 Võistlustööde hindamine.

Võistlustöö märgusõnaga „PARTERRE“

Avatud ja linnakodaniku - sõbralik lahendus, kus hooldustehnika ja abiruumid on kõik maa-all. Samas puudub tagahoov, mis on iga päevaselt aednike tööks vajalik ning mida maa-alune korrus siiski ei asenda. Suur avatud sisehoov ei ole praktiline ega vajalik. Kasutamata põrandapinda on palju (teravnurgad) ning maapealne maht on kogu ulatuses klaasfassaad, mis on samuti ebapraktiline antud hoone puhul. Lahendus on esindushoone.

Seos ajaloolise keskkonnaga on kahetine – ühest küljest madal ja suures osas avatud paviljonilik maht on tagasihoidlik ega konkureeri ajalooliste hoonetega, teisalt on lahendus totaalne ning kinnistu ulatuses ühetaoline, mis ei ole iseloomulik. Kinnistu kogu ulatuses avamine nõuaks ka külgnevate kinnistute avalikuks muutmist, mis ei ole reaalne. Ajalooline müür on eksponeeritud siseruumis ning mõjub hästi.

Hoolduse mõttes pigem kulukas, plaanilahenduselt pigem ebapraktiline, suur maa-alune korrus on pigem kallid ehitada.

Võistlustöö märgusõnaga „LOSSIAIANDUS“

Hoone on projekteeritud ilma keldrikorruseta ning ühe kompaktse mahuna, millel vaid katus on liigendatud. Aiandi ruumid täidavad esimese korruse ja avalikud ruumid teise korruse. Kogu esimene korrus sh tänavaga külgnev hooneosa on suletud. Puudub majandushoov ning aiandiruumid on funktsionaalselt vähepraktilised – madalad, läbikäidavad ja välisperimeetrita. Kasvuhoonet katuse siseneel ei toimi lumega.

Arhitektuuriselt on lahendus totaalne, mida rõhutab kaare motiivi kordus fassaadis. Pargi poolt on hoone suletud ning oranžerii iseloom ei avaldu. Kastellaani hoonete pool astub hoone tagasi ning hoone ette on kujundatud väliala, mis on vastupidiselt arhitektuuriselt ja funktsionaalselt mitmekesine, kuid seos ajaloolise hoonekompleksiga ja pargiga puudub. Ajalooline müür on eksponeeritud eesöue piirava elemendina ning mõjub hästi.

Võistlustöö märgusõnaga „KAKS HOOVI“

Kahe hoovi lahendus - üks avalikkusele suunatud ja esinduslik ning teine töötajatele mõeldud ja asine, eristub teistest ideekavanditest ja on funktsionaalselt väga hea. Kasvuhoonet kui aiandikompleksi sümbolne ja sisuline kese on paigutatud kompleksi keskele ning ulatub otsapidi Koidula tänava äärde, olles sedasi ka arhitektuurne dominant. Ülejäänud tänavapoolne fassaad on aga suletud – hoone avaneb hoovi poolt, kuhu on planeeritud ka peasissepääs. Lahneduse teised hooneplokid on kasvuhoonest kõrgemad ning astuvad tänava suhtes ette poole, mistõttu tänava ja pargi poolt jäävad domineerima kandilised suletud mahud.

Hoone ruumiprogramm on sobivalt liigendatud väiksemateks mahtudeks. Samas liialt avatud ja suur eeshoov ei tõsta esile parki ega ajaloolisi hoonet, vaid loob pisut ebamäärase ruumi. Mustad, kandilised mahud Koidula tänava ääres loovad pargi ja aiandi vahele barjääri, side ülejäänud pargiga on olematu. Ajalooline müür on eksponeeritud siseruumis funktsionaalse seinana.

Konstruksioonid on suhteliselt kallid ja keerukad hooldada. Katusepinnad on näiliselt lihtsad, kuid sindel materjalina sh. osaliselt lamekatusel, tekitab suuri väljakutseid. Samas on antud juhul materjal arhitektuuriga sh vormiga tihedalt seotud ning asendamine raskendatud.

Võistlustöö märgusõnaga „KAMMELJAS“

Töös on kaasaegsust ja innovaatsilisust. Kasutatud on parameetrilise arhitektuuri põhimõtteid ning tulemuseks on üldiselt meeldiva orgaanilise vormiga hoone. Kuigi hoonemaht on liigendamata, sulandab selle konteksti vaadeldav mätaskatus, hoone orgaaniline vorm ja asendiplaaniline lahnedus. Norida võib katuse serva nurgelisusega, mis elegantsi pisut vähendab. Servad on sirgetest taladest, nurgeline. Väline vormikeel ei peegeldu siseruumis. Kasvahoone on peidus ja ei ole hästi seotud hoone avaliku osaga. Koidula tänava poolt on hoone suletud, kuid visuaalidel näidatud klaasise fassaadina.

Ühest küljest jõuline, kuid samal ajal orgaaniline ja avatud mahuga arhitektuur üldiselt sobib hästi Kadrioru parki, kuigi visualisatsioonidel näidatud pargi suunas avatus plaanidelt ei leia. Ajalooline müür on eksponeeritud välisruumis eraldiseisva arhitektoonina ning mõjub hästi.

Võistlustöö märgusõnaga „TAMM“

Tegemist on kõige intrigeerivama võistlustööga, mille arhitektuurne lahendus tekitas palju erinevaid arvamusi. Välja on pakutud tugeva ideega ja terviklikult läbi töötatud arhitektuurne lahendus, mille funktsionaalsus on üldiselt samuti tagatud, kuigi ei ole tingimata mugav. Omanäoline ja sümolistliku iseloomuga hoone otsib konteksti pigem KUMU ja Kadrioru Lossiga ning võib nendega atraktiivsuse osas ka kenasti konkureerida. Kui aga selline võimalik suurem linnaehituslik konstruktsioon kui ebatüüpiline ära unustada on lahendusel palju linnaruumilisi puuduseid. Lähikümbruse kontekstiga hoone ei haaku ning pargi suhtes on hoone suletud. Käidav katus avaliku ruumi osana ja sealt avanevate vaadetega nt Kastellaani maja õue ei ole sobiv lahendus. Positiivne on, et lahenduses on välja pakutud võimalusi täiendavateks aianduse ja maastikuarhitektuuri väljapanekute korraldamiseks. Ajalooline müür on säilitatud ja osaliselt eksponeeritud välisruumis konstruktiivse ja arhitektuurse elemendina.

Võistlustöö märgusõnaga „KULDNOKK“

Vastab hästi võistluse eesmärgile, on tervikliku ja selge arhitektuuriga, kuid pisut liiga pretensioonitu ja igav. Lahendus on äratuntavalt kasvuhoonelik. Meeldib on, et kasvuhoone klaasist maht on nii plaaniliselt kui tänava vaates kesksel kohal ning eksponeeritud. Kasvuhoone on otsapidi tänavale avatud. Kadrioru pargi aiandihooned - oranžerii, peaks siiski olema pisut enamat kasvuhoonest. Hoone fassaadide lahendus domineerib kohati plaanilahenduse üle – nt abiruumidel on suured aknad tänava ääres jm. Haljaskatus ei ole vaadeldav ning tema praktilisus väljapakutud kujul küsitav.

Hoone on jaotatud mitmeks mahuks, mis mõõtkavalt sobivad miljöösse. Lihtsad viilkatusega hooned ajalooliselt Kadriorus iseloomulikud ei ole ning ka pakutud lahendus jääb miljöösse võõraks. Ajalooline müür on eksponeeritud hoone välisseinana ja mõjub hästi.

Plaanilahenduselt väga hea lahendus. Kõige suurema pindalaga, kuid ruutmeetri hinna poolest üks odavamaid.

Võistlustöö märgusõnaga „PERGOLA“

Arhitektuurselt üldideelt on lahendus terviklik, kuid täpsemal analüüsil ei moodusta hoone erinevad osad omavahel ja plaanilahendusega piisavalt seostatud terviklahendust. Hoone mahuline liigendatus on meeldiv ning hoone funktsioon on arhitektuuris tajutav. Palmimaja / liblikamaja maht on visuaalselt atraktiivne. Puudub majandushoov ning aiandiruumid on funktsionaalselt vähepraktilised – läbikäidavad ja välisperimeetrita. Kõrvutiasetsevad kumerad läbipaistvad katused ei ole kasvuhoonetel talveloludes (lumega) sobivad. Polügarbonaad ei ole pikaajaseks vastupidav materjal. Lahenduses on alajaam oskuslikult seotud tervikuga.

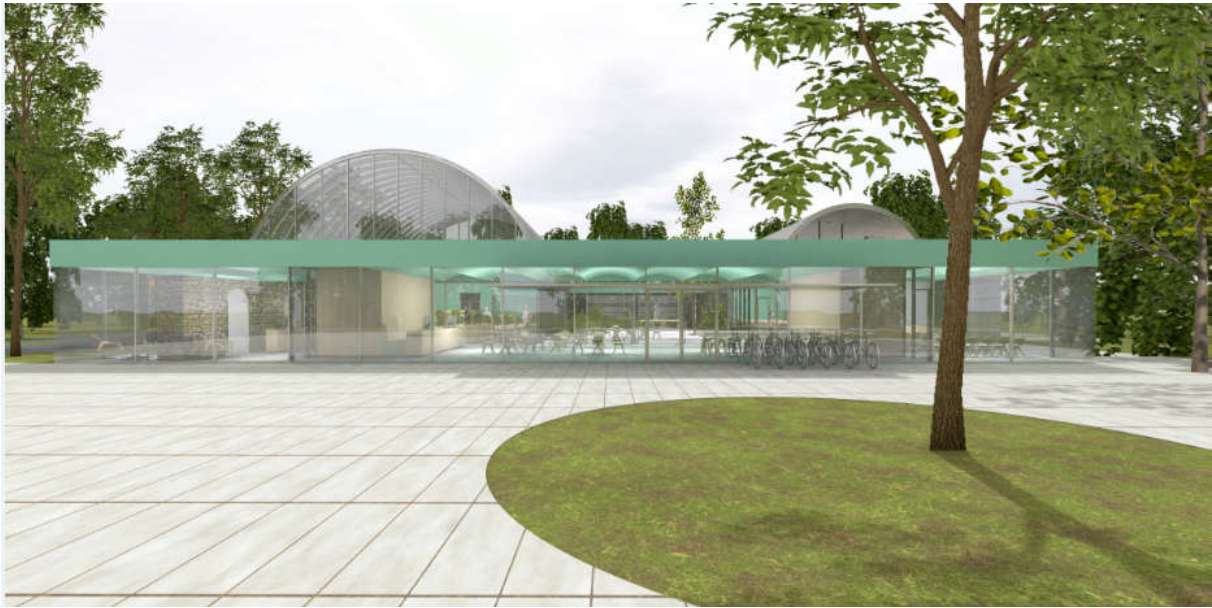
Võistlustöö märgusõnaga „DIAGONAAL“

Hoone on projekteeritud ühe kompaktse mahuna, millel vaid katus on liigendatud. Praktiliselt kogu esimene korrus sh tänavaga külgnev hooneosa on suletud, erandiks on kasvuhoone, mis loob Koidula tänava äärde pisut pisut arhitektuurset liigendust. Puudub majandushoov ning aiandiruumid on funktsionaalselt vähepraktilised – läbikäidavad ja välisperimeetrita.

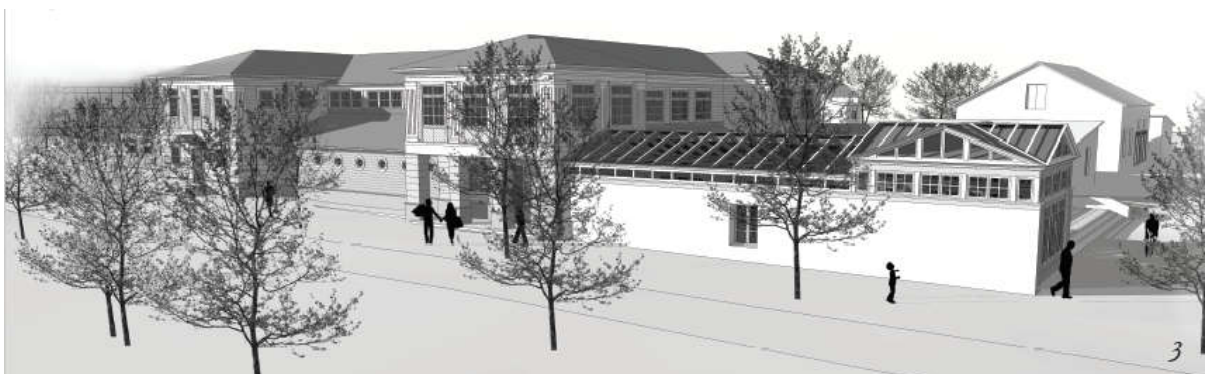
Arhitektuurselt on lahendus totaalne, mida rõhutab katuseviilude motiivi kordus fassaadis. Pargi poolt on hoone suletud. Kastellaani hoonete pool astub hoone tagasi ning hoone ette on kujundatud väliala, kuid selle väljakuline lahendus ei seostu ajaloolise hoonekompleksiga ja pargiga. Ajalooline müür on eksponeeritud fassaadis kandva välispiirdena ning integreeritud arhitektuursesse lahendusesse, mis paraku on segadust tekitav.

Võistlustöö märgusõnaga „HERBARIA“

Väga värske ja atraktiivse arhitektuuriga hoone, mis mahuliselt ja linnaruumiliselt on kontekstiga hästi seostatud. Arhitektuuris on olemas Oranžerii lennukus. Kuigi sissepääs hoonesse on Kastellaani majade kompleksi poolt on hoone atraktiivseim külg Koidula tänava ja pargi suunal, kus asub kasvuhoone kaarjas klaasist maht. Plaanilahendus on väga hea, hoone on lahendatud peamiselt ühe korruselisena ning on selge funktsionaalse jaotusega, mis võimaldab hoone erinevatel osadel toimida erineval režiimil ning tagab ruumide mugava kasutamise. Kuigi hoone on projekteeritud kompaktse mahuna, mis loob tingimused energiasäästuks, on mahtude oskusliku liigendamisega saavutatud tulemus, mis sobitub kenasti väiksemate hoonetega miljöösse. Ka praktiline tagaõu on olemas, mis on hästi seostatud tökodadega. Fassaadis on kasutatud uuenduslikul viisil erinevat puitu, mis on küll efektne, kuid mille eeldatav eluiga ilmastiku olude käes on suhteliselt lühike. Võimalik on kaaluda materjali asendamist ajas vastupidavam materjali vastu, sest see ei muudaks arhitektuurset lahendust kuigi palju. Avalikkusele suunatud hooneosa ja kasvuhoonete / tökodade osa on pisut liiga avatud seintega, kuid mis samas loob põnevaid seoseid hoone sees ning sise- ja väliruumi vahel. Esitatud madalamate kaarte analoogiad on otsitud ja mittevajalikud. Vormiliselt tekitab küsitavusi kasvuhoone seina ja kaare liitumine, mis võiks olla lahendatud sujuvana. Ajalooline müür on eksponeeritud siseruumis elegantselt arhitektuurse ja funktsionaalse elemendina.

Võistlustöö märgusõnaga „KLASSIKA“

Väljapakutud arhitektuurne lahendus on teadlikult ja julgelt projekteeritud pseudoajaloolises ja eklektilises maneeris, mis mahult ja kasutatud arhitektuursete elementide osas sarnaneb ümbritseva miljööala ja Kadrioru pargi hoonetega. Liigendatud mahtudega ja nn. „juurdeehituste“ kontseptsiooniga sobitub hoone miljöösse, kuid eraldiseisva objektina ei oma projekteeritud hoone terviklikkust ega asukoha väärilist arhitektuurset kvaliteeti. Projekteeritud hoone osade omavahelised proportsioonid näivad ajalooliste eeskujudega võrreldes moonutatud. Pseudoajalooliste hoonete ehitamine ajaloolisse keskkonda ei ole rahvusvaheliselt üldaktsepteeritud praktika. Üheks olulisemaks pärandi või miljöo säilitamise ja arendamise alusprintsipi on selle autentsus. Selle tingimusega läheb aga ajalooliste stiilide reprodutseerimine vastuollu, kuivõrd selline lähenemine hägustab ajastute tajumist ja mõistmist linnaruumist.

Hoone funktsionaalsus kannatab välise mahulise ja arhitektuurse idee kammitsais, mis tõttu on plaanilahendus pigem kohmakas. Ruumiprogramm on lahendatud kahel maapealsel ja ühel maa-alusel korrusel. Lahenduses on palju koridori pinda, töökojad on läbikäidavad ning puuduvad õue avatavad aknad. Kasvuhuone on päikesevalgusele vähe eksponeeritud ning puudub tagaõu. Vaatamata suurele mahule ei ole hoone funktsionaalselt praktiline. Väline arhitektuur ja sisemine ruumilahendus ei toeta teineteist (nt akende suuruse ja paiknemise seos ruumi suuruse ja funktsiooniga).

Ajalooline müür on säilitatud hoone välisseinana, integreeritud arhitektuursesse lahendusse, krohvitud ning avasid on muudetud. Ajalooline sein ei ole eristatav, mis tõttu suletud sein sellises asukohas mõjub pigem ebasobivalt.

Võistlustöö märgusõnaga „OAAS“

Vastab hästi võistluse eesmärgile, on tervikliku ja selge arhitektuurse ideega, kuid hoonete lahendus on pisut liiga pretensioonitult moodne. Räästata viilkatustega lahendus mõjub Kadrioru pargi serval arhitektuurselt võõrana ning loob seoseid pigem külaarhitektuuri tüpoloogiatega. Ideelahenduse üldine mõte – luua Kastellaani majade ansambliga sarnases mõõtkavas eraldi hoonetest koosnev ansambel on sümpaatne ja võimalusi pakkuv, ent funktsionaalselt ja energiasäästu mõttes ebaefektiivne. Meeldib on, et kasvuhuone klaasist maht on nii plaanililiselt kui tänava vaates kesksel kohal ning on eksponeeritud. Kasvuhuone on otsapidi tänavale avatud. Kadrioru pargi aiandihuone - oranžerii, peaks siiski olema pisut enamat kasvuhoonest. Kasvuhuone katuse siseneel ei toimi lumega. Plaanilahenduselt väga hea lahendus. Ajalooline müür on säilitatud ning integreeritud arhitektuurse ja konstruktiivse lahendusega hoone välisseinas.

Võistlustöö märgusõnaga „LOORBERIPUU“

Vastab hästi võistluse eesmärgile, on tervikliku ja selge arhitektuurse ideega. Räästata viilkatustega lahendus mõjub üldiselt Kadrioru pargi serval arhitektuurselt võõrana, kuid võistlustöös välja pakutud piirde idee ning kõrgemad arhitektuursed elemendid lisavad lahendusele vajaliku suurema mõõtme. Mahuliselt ja detailidega on piisavalt liigendatud ning sobib miljöösse. Plaanis on kaks selget mahtu aga mahuliselt on lausa viilude meri.

Plaanilahenduselt väga hea lahendus. Meeldiv on, et võistlustöös on aiandihooone praktiline pool kesksel kohal ning on loodud ka võimalus pargikunsti „telgitaguste“ näitamiseks. Kasvuhoone katuse siseneel üldjuhul ei toimi lumega, kuid võistlustöös on sellele pakutud lahendus (vahekäik). Pöördvärvavad on põnevad ja funktsionaalsed. Kelder pisikese pandusega on sibulate hoidmiseks väga hea. Soovitav oleks kasvuhoone ja töötajate ruumide vahel siseruumis ühendus.

Ajalooline müür on säilitatud ning eksponeeritud nii sise- kui väliruumis.

Võistlustöö märgusõnaga „ÕIEKROON“

Värske ja väga atraktiivse arhitektuuriga hoone, mis mahuliselt on linnaruumiga hästi seostatud. Arhitektuuris on rõhk katuste mahulisel lahendusel, oranžerii on lahendatud tagasihoidliku ja funktsionaalse kasvuhoonena, isegi peidetult. Kasvuhoone madala kaldega ja siseneeludega katus ei toimi lumega. Müür kasvuhoone seinana ei ole mõistlik, pigem võiks olla kasvuhoone näha. Kuigi sissepääs hoonesse on Kastellaani majade kompleksi poolt ning Koidula tänava poolne fassaad on suletud personaliruumide ja ajaloolise müüri

on hoone arhitektuurne lahendus suudetud vaatamata sellele kujundada mõlemast suunast atraktiivne. Plaanilahendus on üldiselt väga hea (taimeaed eraldi jne) hoone on lahendatud peamiselt ühe maapealse korruse ja keldrikorrusega. Läbimõeldud ja selge funktsionaalse jaotus võimaldab hoone erinevatel osadel toimida erineval režiimil ning tagab ruumide mugava kasutamise. Kuigi hoone on projekteeritud kompaktse mahuna, mis loob tingimused energiasäästuks, on katuse mahtudega loodud tulemus, mis sobitub kenasti väiksemate hoonetega miljöösse. Võistlustöö on seadnud fookusesse aiandi argise poole ning loonud töötajatele ja tehnikale arhitektuurselt nauditava ja kohati liigagi luksusliku keskkonna (nt garaaži katus). Samal ajal töökodadel puuduvad välja avanevad aknad ning nii töökojad kui laod on madalad ruumid. Hoone avalik osa on väga kompaktne ja ratsionaalne, mis soojal ajal saab orgaaniliselt laieneda hoone ümber. Kompleksil on olemas ka praktiline tagaõu, mis on hästi seostatud töökodadega.

Ajalooline müür on integreeritud hoone arhitektuuriga ning eksponeeritud välispiirde osana. Müüri on lisatud avasid.

Võistlustöö märgusõnaga „HÖBELÖNG“

Hoone on projekteeritud ühe kompaktse, peamiselt ühekorruselise mahuna, millele arhitektuurse aktsendi loob atraktiivne teise korruse maht. Arhitektuurselt otsib konteksti 1960ndate aastate hoonetega (pisut liiga otseselt) nagu kunagine kauplus-restoran „Must Luik“ ning kõrvalasuvad tennisehallid. Tennisehall ilmselt lammutatakse ning üksikuna ei sobi ajaloolisse Kadrioru miljöösse. Koidula tänava poolne fassaad on piisavalt avatud ning laseb aimata hoone funktsiooni, kuigi valdav osa tänavaäärsest esimesest korrusest on suletud (garaaž ja töötajate ruumid, paekivi müür).

Funktsionaalselt plaanilahendus hästi ei toimi, kasvuhooned on liiga eraldatud teistest aiandi ruumidest. Olemas on majandushoov ja taimeaed, mis on aiandiruumidega funktsionaalselt hästi seotud. Kasvuhoone katuse siseneelud ei toimi lumega. Sademevee sülitil on ideena hea, kuid mõjub lahenduses pisut juhusliku dominandina. Hoone on nii seest kui väljast pisut skemaatiline.

Ajalooline müür on eksponeeritud fassaadis kandva välispiirdena ning integreeritud elegantselt arhitektuursesse lahendusesse.

Koostas: Jaak-Adam Looveer